

VÁCZI KÖZLÖNY

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési ára: Egész évre 12 kor.,
félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

KONCZ JÓZSEF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesegyház-tér 7. szám.

Megjelenik minden csütörtökön.

Nyilt-tér sora 60 fillér.

Hirdetések árszabály szerint.

A regatta ünnepe.

Elnémult a „hipp-hip-hurráh“ diadalmas, tomboló kiáltása. Mintha évezredes sírjából kelt volna ki egy darab görög világ. A mindent legyőző Zeusz tiszteletére tartatni szokott olympiai játékok látszottak megisméltődni. Szép és elragadó volt az a mult vasárnap délután, valódi ünnepe a regattának! Kicséréldött néhány órára az ősrégi Vác csendes képe, és előttünk állott az a mozgalmas, történelmi nevezetességű püspök-város, mely valaha királyokat látott falai között s a hadak átvonuló útja volt. Volt benne valami a Báthori Miklós püspök és Migazzi Kristóf kardinális korából. S megteremtette ezt a pár órát egy közös gondolat szeretete, mely elnémitotta az egyéni hiúságok rendbontó szavát. Ez a közös gondolat pedig nem volt egyéb, mint megmutatni az egész ország színe előtt, hogy Vác tud lelkesedni, mikor fiainak dicsőségéről van szó, — és meg van benne az a hagyományos magyar vendégszeretet, mely utolsóját is odaadná, csak hogy híre, neve csorbát ne szenvedjen. Ezt nem bírta el az önérzete, büszkesége!... Kár, hogy nem találunk több ily közös gondolatot a szívek, pedig van sok, van töménytelen. Még nagyobbak is a mostaninál!...

Előkészületek.

Már szombaton este hullámzott, tarkállott a Duna partja. Ekkor érkeztek meg a vidéki és fővárosi evezős egyletek gyönyörű verseny-csónakjai. Volt rajtuk pámulni való! A váci sport-egylet a vendég egyletek hajóinak az uszoda alatt veretett kikötő kompot. A hajókkal együtt megjött számos versenyférfi is, nemkülönben számos vendég. Ezek jobbadán a siketnémák intézetében nyertek éjjeli szállást. — Vasárnap délelőtt kezdetét vette az utcák elzárása, a nevező egyletek emberei pedig kipróbálták a versenypálya vizét. Övéké volt a választás joga is. Választásuk a város felé eső oldalra esett. Innét voltak tehát a számozások.

Vendégek.

Alig érkezett el a délutáni 3 óra, a dunaparti korzó élénkület kezdett. A tűzoltóság diszesapata elzárta az utcákat. Csalogatott a es. és kir. 6. gyalogezred zenekara is! Jöttek is a szép asszonyok, leányok! Eljött a vármegye is. Itt volt *Gullner Gyula* főispán, *Fazekas Ágoston* alispán és a tisztikar. Böven

voltak képviselve az evezős egyletek tagjai is. Itt volt az evezős szövetség alelnöke, *Perger Ferencz dr. is.* Várta a társadalmi bizottság a megyés *Főpásztort* is, kinek tiszteletére nemzeti színű draperiákból külön díszsátrát is veretett, de gyöngékedése megakadályozta a megjelenésben. De ott volt helyette *Virter Lajos dr. ez. püspök*, nagyprépost úr öméltségű. Úgyszintén sajnálattal kellett nélkülözünk a társadalmi bizottság éltető lelkét, *Nagy Sándor* püspöki jószágigazgatót, kit szintén betegsége akadályozott meg, hogy élvezhesse fáradozásainak gyümölcsét. Az illusztris vendégek sorában ott láttuk még *Galcsek György dr. apát-kanonokot* és *Streicher József* paksi apát-plebánost is. Illusztris vidéki vendégeit a társadalmi bizottság a vasútnál testületileg fogadta.

Versenyekek.

Lázás izgalmmal várta mindenki a délutáni 4 órát, mikor a versenyek kezdetüket vették. A versenybírók kiült az uszoda felső sarkára, hol számukra asztal vala felállítva. Szemben velük a rabok-szigetén a versenypálya végét jelző zászlós oszlop. Főnt a Bukisziget mellett, 2000 méter távolságban lengett a start zászlaja. Kint a vizeken lebegett *Zubovich Fedor* nyug. hh. kapitány motoros hajója, ki folyton a vizen cirkált, hogy segítséget nyújtson netáni veszély esetén. — Végre elérkezett a türelmetlenül várt 4 óra s rögtön jelt adott a start, és kezdetüket vették a versenyszámok az alábbi sorrendben.

1. *Váci hölgyek dija.* A legizgatottabb díj! Történt is rá nevezés bőven! Mindössze 5. Valamennyi vidéki egylet. Vác kettős benevezést is tett. Restelltek volna legényeink, ha idegenek viszik el a váci hölgyek szívét és dicséretét! De csak két egylet állott versenybe. A temesvári csónakázó egylet, mely két héttel előbb kiváló diadalt aratott a szegedi versenyen és a váciak kombinált csapata. A szolnokiak nem jöttek el, az esztergomiaknak pedig beteg lett a vezér-evezősük. — Mikor megnyúlt a start zászlaja, mindenki lélegzetfojtva várta az eredményt. Előkerültek a meszeszelátók, megfeszültek a szem-izmok. A temesváriak félelmes ellenfelek voltak. Szépen jöttek. De legényeink nem hiába fogadkoztak, hogy ha belevesznek is, győzniök kell! Ugy is lett. 1500 méterben már 3 hajóhosszal, a távoszlop előtt pedig 8 hajóhosszal voltak versenytársaik előtt. Volt is egetverő „hipp-hip hurráh“, míg a versenybírók szép csendesen felhúzták a póznára a váci egylet zászlaját. A diadalmas legényeket meleg kézszorításokkal üdvözölték, kiknek nevei a következők: *Tóth Sándor*, *Hornung Gyula*, *Bárdos Ernő*, *Hufnágel Sándor* vezérevezős és *Dobó László dr. kormányos.*

2. *Felső dunai díj.* Míg a váci legények győzedelmes négyesük kiemelésével bibelődtek, kezdetét vette a skiff-verseny, melyre a budapesti Neptun, Sirály és Nemzeti hajóegyletek neveztek. Ez a versenyszám rettenetes sok időt elrabolt. Már fogytán volt a türelem is. Alig bukkantak ugyanis fel a hajók, rögtön eltűntek a dunai malmok közt és állandóan ott vesztegeltek. Visszafelé indult a motoros is. Senki sem tudta, mi történt. Végre valahára megérkezett a Nemzeti hajós egylet versenyzője, ifj. *Gráf Vilmos* és jelentette, hogy a Neptun csónakosa, *Mészáros József* neki ment a hajójának és azt versenyképtelenné tette. Így a versenyt abban kellett hagyniok. — A bíróság úgy döntött, hogy e versenyszám Budapesten leszen utólagosan megtartva.

3. *Jubileumi emlékversenye díj.* Ez is négy evezős verseny volt. Két nevezés történt rá, de csak egy indult, a Duna, mivel a Neptun nem állott ki, mert tartogatta emberét *Mészáros Józsefet*, ki egyébként már az előbbi verseny-számban is eléggé elfáradt, a következő skiff-versenyre, mely a szövetségi díjért folyt. Így a Duna úgyszólván verseny nélkül szerezte meg a győri csónakázó egylet alapította vándordíját.

4. *Szövetségi díj.* Ebben is két fővárosi egylet indított, a Neptun és a Sirály. A Nemzeti hajós egylet nem versenyezhetett mivel skiff-hajója tönkrement a 2-ik számú versenyben. 1200 méterig gyönyörűen jöttek a hajók. De itt a Sirály feladta a versenyt s a Neptun zászlaja került fel a diadalt jelző árbócra. A diadalt nyert hajós neve *Mészáros József.*

5. *Komárom város dija.* Ez a versenyszám ismét felvillanyozta a váciak érdeklődését. Eljöttek a komáromiak azon vándordíjért, melyet a váci hajósok tavaly nyertek meg Győrött. Különbben ezen számban benevezett a szolnoki, esztergomi és temesvári egylet is, de az első kettő nem versenyzett a már mondott okokból, a temesváriak pedig azért álltak félre, mivel már az 1-ső számú versenyben is betegen vett részt a vezérevezősük. — A négyevezős hajók gyorsan szelték a vizet. A komáromiak erősen küzdöttek. Nagyon gyors tempóban eveztek. A váciak inkább hosszúakat húztak. És ez volt az előnyük. Nem fáradtak annyira el s a versenyszlopnál 2 hajóhosszal előzték meg ellenfeleiket. — Így ismét a váci színek kerültek a győzelmet hirdető árbócra. A váci győztes hajósok nevei: *Nagy Sándor*, *Meiszner János dr.*, *Horváth Kálmán*, *Velzer Ferencz* vezérevezős és *Dobó László dr. kormányos.*

6. *Középiskolai tanulók versenye.* Az érdeklődés tetőpontjára még csak most hágott. Jönnék a júniorok, vulgó: jungászok! Négy intézet is nevezett. A győri főreal két csapatot, a

váci és esztergomi főgimnázium 1—1 csapatot. A görögök mind drabális gyermekek voltak. Valóságos férfiak. Sok munkát is adtak a váci csapatnak. De nagy volt itt az előző diadalok mámorosa s ügyes a tréning. Nem is tágitottak. Az 1000 méteres pályát győzelmesen futották meg s a verseny-oszlopnál 3 hajóhosszal előzték meg a görögök I. számú csapatát. A többiek még hátrább állottak. Így tehát a váci zászló már harmadszor lengt büszkén az árboczon. Ennyi diadalt egyetlen más egyet sem aratott! A jungász gyerekek ezek voltak: *Lera* Károly, *Gurszky Rezső*, *Buday Béla* (ki csak néhány napig volt tréningben!), *Roller Ármin* vezérevezős és *Kraker Béla* kormányos. — Vivátis!

7. *Pestvármegye dija*. Ismét két fővárosi egyet állt küzdelemben, a Neptun és a Duna. Négyezves hajókkal küzdöttek. A szerencse a Dunának kedvezett s így övé lett a vármegye gyönyörű tiszteletdíja, mely a dijak egyik legszébbikének mondható. A Duna győzelme 2 és 1/2 hajókossz.

8. *Váci székeskáptalan dija*. Ezt a díjat mindenki a Neptun pár evezőseinek szánta, de a siker másként ütött ki. A Nemzeti hajós egyet keresztezte az utat s fél hajóhosszal magához ragadta a csinos tiszteletdíjat.

9. *Csáky Károly gróf püspök dija*. Ezért a szép díjért megintcsak hajóba szállottak vitéz legényeink. Hogy diadaluk annál biztosabb legyen, a budapesti Duna egyet kölcsönözte remek könnyű nyolczasát, mert ők is szereték volna, ha a váciak legyőzik az ő riválisukat, a Pannónia evezős-clubot. Igen ám, de a pannón legények pihentek voltak, a mieink pedig, kik a már győztes két négyes csapatból lönek összetoborozva, ki voltak merülve. No meg a szerencse is elhagyta hajójukat. Kiugrott a 7-es számú evezősnek ülőpadja s így 150 méteren fel kellett adniok a versenyt. Ellenfelek mindenek dacára csak 200 méternél érték utól őket. E szerint a váci megyés püspök értékes tiszteletdíját a pannónok vették el. De megérdemlik, derék legények!

10. *Vác város dija*. Ez volt az utolsó szám. Szintén nyolczas hajókkal. Itt a két rivális kelt egymással mérkőzésre. A Pannónia juniorjai és a Duna seniorjai. A győzelem pálmája a pannónok felé lengett. Ők vitték el a város vándor-díját. A Duna kormányosa ugyan kifogásokat emelt a győzelem ellen, mert a Pannónia kormányosa szerinte hamarabb indított. Mivel azonban a starter semmiféle óvást nem hallott, a szép díjat a dunaiak minden mérgeződése dacára a pannónok vették el.

Eloszlás és a banquet.

Túl járt már az idő esteli 7 órán, mikor az utolsó versenyszám is lezajlott. A katonabanda rázendített, a nagy közönség pedig oszladozni kezdett. Mindenütt élénk diskurzus a versenyek fölött. — Ezalatt pedig lent a Lövöldében nagyban készülődtek a bankethez, melyet ez alkalomra villamos ivlámpákkal világítottak ki. Egymást érték a fogatok, úgy hogy a banquet idejére a Lövölde mindkét termét ellepte a sok díszes vendég: hölgyek, leányok, vidéki és városi sportemberek és számtalan más vendég. A vacsora vidám hangulatban folyt s alatta több szép pohánköszöntő hangzott el. Az első *Ábrai Zoltán*, a szövetség titkára mondotta a váci hölgyekre; a másodikat *Göndör Sándor* dr. a vendégekre; a harmadikat *Martin István*, a szövetség pénztárosa Zádor, Göndör és Dobó doktorokra; a negyediket pedig *Galcsek György* dr. a díjadományozókra és a társadalmi bizottság elnökére, a betegen fekvő Nagy Sándorra. —

Banket után kezdetét vette a táncz, mely igen kedélyes hangulatban folyt le, Csuka bandája pedig és a katonabanda egymást váltogatták a szebbnél-szebb nótákban.

H I R E K.

— **Szentségimadás.** Mult vasárnap szokott ünnepélyességgel ment végbe székesegyházunkban a július havi szentségimadás. Szombaton délután és vasárnap reggel sokan járultak a szentségekhez. A közös imaórát *Galam-bos* Sándor sekrestyeigazgató, karkáplán vezette, szentbeszédet *Galcsek György* dr. apátkanonok, oltáregyleti igazgató tartott, — a befejező litániát pedig *Schmidt* János kispriepost, felsővárosi plebános végezte.

— **Hivatalvizsgálat.** Hétfőn és kedden hivatalos vizsgálatot tartott a vármegye városunkban. Hétfőn a főszolgabírósnál, kedden a városházán. A vármegye részéről kint voltak városunkban: *Gullner Gyula* főispán, *Fazekas Ágoston* alispán, *Lángos Kálmán* árvaszéki elnök, *Soós* pénzügyi titkár és *Vicián Antal* dr. főispáni titkár. A vendégek délelőtt a 10 órai vonattal érkeztek városunkba s a vasútnál *Zádor* János dr. polgármester és *Ivánka Pál* főszolgabíró fogadták őket. A hivatalos vizsgálat délig tartott. A vármegye emberei megtekintették a remekmű új városházi részletet is. A vizsgáló bizottság tagjait hétfőn Ivánka főbíró, kedden pedig megyés Főpásztorunk látta vendégszerető asztalánál. A város részéről a püspöki ebédre a polgármester és főszolgabíró voltak hivatalosak.

— **Szedoglavits Ferencz** †. Alig sirattuk el félegyházi halottunkat, már is újabb gyász nehezedett reánk! Kidőlt sorainkból hosszas, de Isten szent akaratában való megnyugvással viselt szenvedés után egyházmegyénk egy érdemekben gazdag tagja, *Szedoglavits Ferencz* mogoródi plebános, tb. pápai kamarás, érdemült kerületi jegyző és alesperes, július hó 8-ikán éjjel, életének 67-ik, papságának 43-ik, plebánosságának pedig 26-ik évében. Temetése nagy részvét mellett július 10-én délelőtt 10 órakor folyt le a mogoródi templomból, ahol fel volt ravatalozva. A temetést megelőzőleg *Tanács* József főtí prepost-plebános nagy asszisztenciával gyászmisét mondott, majd kezdetét vette a temetés többszörös liberálal. A temetési szertartást *Chobot* Ferencz rákospalotai prepost-plebános végezte, ki a temetőben megható gyászbeszédben búcsúztatta el a halottat. A temetésen 21 pap jelent meg. — A jobblétre szenderült életrajzi adatai röviden a következők: született 1842. márczius 13-án Budapesten; pappá szenteltetett 1865. aug. 12-én; több heyen káplánkodott; így 1874-ben a váci székeskáptalan praebenda tusa lett; 1882-ben nyerte el a jövedelmi mogoródi plebániát; 1888-ban kerületének jegyzője, 1898-ban tanfelügyelője, 1900-tól 1903-ig pedig esperese lett; 1903-ban érdemeinek elismerésül Öszentsége tb. kamarásainak sorába emelte. — Elhunytát paptársain kívül kiterjedt rokonsága siratja. — Ny. b!

— **Primicziák.** Július első és második vasárnapja az első szentmisék ideje. Jelen számunkban is beszámolunk egynehányról. — Július 5-én mutatta be első zsenge áldozatát a Mindenhatónak *Bán Márton* váci kegyesrendi tanár szülővárosában, Zomborban. *Bán Márton* Kohl Medárd dr. püspök szentelte fel Budapesten, a többi rendi tagokkal egyetemben. — Ugyancsak július 5-én mutatta be első miséjét *Sághy* János egyházmegyénk újmisése is, a csongrádi plebánia templomban. A manuduktori tisztet *Porubszky* József apát-

plebános teljesítette. — Július hó 12-én nagy ünnepe volt Tömörkény nagyközségnek. Ekkor lépett először a zászlókkal díszített plebánia templom oltárához *Lantos* Lajos újmisése, hogy bemutassa a vérontás nélkül való áldozatot. A manuduktori tisztet *Porubszky* József csongrádi apát-plebános töltötte be, *Simonffy* Gentilis tömörkényi plebános segédkezése mellett. Szentbeszédet *Porubszky* János csanyteleki plebános mondott. Magas szárnyalású, szívet-lekelt megindító szentbeszédében a lelkészkezdő papnak nemes kötelességeiről szólott. Az ünnepélyes szentmisét, amelyen a környékbeli papságból *Szomolányi* Mihály József dóczy plebános, *Sisa* Imre pálmónostori plebános, *Fehér* András csongrádi, *Vedres* Béla mindszenti, *Sztolár* István verőzei káplánok, azonkívül az újmisések 9 volt klerikus társa vettek részt, az újmisése áldása követte. Majd a minden tekintetben fényes szeretetlakoma következett a plebánián, melyen eszmékben gazdag, szép pohárköszöntők hangzottak el. Legkiemelkedőbb momentum a szeretetlakomának a tömörkényi plebánia „*Historia domus*“-ába bevezetett s a jelenvoltak mindegyike által aláírt memorandum, mely örök emléke leendő a sikerült primicziának. — Szintén július 12-ikén mutatta be a tiszta és szeplőtelen áldozatot azt égi Báránynak szülőfalujában, Zsámbokon egyházmegyénk egyik szép reményekre jogosító fiatal papja, *Gregor* Lajos újmisése. Manuduktora *Radványi* Béla zsámboki plebános volt, míg szentbeszédet *Kokovay* János h. esperes, erzsébetfalvai lelkész mondott. Az amúgy is jeles szónok költői ihletű beszéde igen nagy hatással volt a templomot zsúfolásig megtöltő hallgatóságra.

— **Egyházmegyei hírek.** *Toldy* Jenő Kalmár-kápolnai lelkész kinevezetett a félegyházi esperesi kerület jegyzőjévé. — *Vályán* Lajos félegyházi újplebániái segédlelkész kiegészítőül küldetett a nagybeteg szentmártonkátai plebános mellé.

— **Tisztelgések.** Az elmúlt hét folyamán tiszteletüket tették a vidékiek közül megyés Főpásztorunk öngyméltóságánál: *Serenyi* János gróf, *Bertalan* Vincze s. tanfelügyelő, *Bertalan* József tanár, *Királymezey* Henrik ny. főjegyző, *Matejka* Vilmos cz. kanonok, *Tanács* József főtí prepost plebános, *Porubszky* József csongrádi apát plebános, *Trummer* Ferencz p. kamarás, *Czeglégberczeli*, *Mócsa* Imre ker. tanfelügyelő, *szecsői*, *Pelczér* Béla mácsai, *Drexler* Antal harasztii plebánosok, *Szedmák* József kerekgyházi lelkész, *Szitar* Mihály vecsési h. plebános, *Schmeringa* József nézsai, *Borovicsény* Nándor dr. úrii plebánosok, *Árva* Ferencz szolnoki ferenczrendi házfőnök, *Durnyi* Boldizsár ferenczrendi szerzetes, *Terlanday* Rudolf ujjpesti, *Merva* Imre hódmezővásárhelyi káplánok, *Szomor* Béla mogoródi id. adminisztrátor és *Kovács* Antal szublimista.

— **Személyi hírek.** *Galcsek* György dr. apátkanonok és *lovag* dr. *Rapcsák* Imre kir. tanácsos Ischlbe utaztak. — *Gossmann* Ferenczapátkanonok, püspöki irodaigazgató hazakerkezvén látrai körútjáról, *Matzenauer* Oszkár p. kamarás, püspöki titkár és *Schwarz* Gusztáv dr. egyházmegyei s. tanfelügyelő vették ki szabadságukat.

— **Gyászrovat.** Részvétellel emlékezünk meg *Bajnok* Imre dunakeszii aljegyzőnek folyó hó 13-án reggeli 5 órakor történt gyászos elhunytáról, kit hosszas szenvedés után, kora fiatalágában, életének 25-ik évében ragadott el a rideg halál. Temetése 15-én délután ment végbe megható részvét mellett. Elhalálozását édes atyja, *Bazsanth* Vincze dunakeszii kántortanító, édesanyja, négy testvére és számos rokon siratja. — Ny. b!

— Herczeg Ferenc az anyakönyvvezető előtt. Már napok óta híre járt, hogy Herczeg Ferenc nőül veszi Grill Juliskát, Csillag Teréz asszony, színművésznő leányát. A hír minap valóra vált, de csak annyiban, hogy a nagy „keresztény” író a VII. kerületi anyakönyvvezető előtt fűzte élete további sorát Csillag Teréz leányához, kivel saját yachtján Görögországba utazott s csak ősszel tér vissza Váczon vásárolt villájába.

— Rózsaszínű rovat. Fényes esküvő volt kedden délelőtt 11 órakor a felsővárosi plebánia templomban. Ekkor esküdött örök hűséget Rajz Károly máv. tisztviselő kedves és vallásos lelkű szép menyasszonyának, Streiter Margitka kisasszonynak. Az esketési szertartást a menyasszony fivére, Sebes Ferenc kegyesrendi tanár végezte, ki tanulságos, szép alkalmi beszédet intézett a fiatal párhoz. A násznagyit tisztet Kontra János fővárosi postahivatalnok és Handl Mihály soroksári jegyző töltötték be. — Greff József fodrászmester jegyet váltott Novotny Irma kisasszonnyal. — Boldogság a fiatal szíveken!

— Ovodai ünnepek. Szombaton délelőtt az alsóvárosi, kedden délelőtt pedig a felsővárosi ovodában voltak kedves évzáró ünnepek. A kis csoportok ugyancsak kitétek magukért úgy az énekekben, mint a szavalatokban, játékokban és a katonásdiban. Az elért siker mindenestre a fáradhatatlan óvónőké, Simon Mariska, illetve Mátyás Emmy kisasszonyoké. Az élvezetes évzáróknak számos nézője akad a szülők és gyermekbarátok köréből. A vizsgálatokon mindkét helyen Schmidt János iskolaszéki elnök, prépostkanonok elnökölt, ki szép szavakat intézett az apró gyermekekhez s elismerésének adott kifejezést az elért siker fölött. — Vizsga végzetével egyes jötevők aldozatokból a kicsinyek süteményeket és cukorkákat kaptak.

— Kicsinyek vizsgája. Közeledik a kanikula, megúnták a tanulást a kicsinyek is. Pedig ez önáluk még csak játszva megy! Két ovoda már megtartotta záró ünnepélyét, most a harmadik következik: a *nőgyűlést*, — hol is az évzáró vizsgálat július hó 25-én (szombaton) d. e. 9 órakor lesz. Vendégeket szívesen látnak.

— Kitüntetések. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter előterjesztésére öfélése a király *Saxlehner* Andor gyárosnak a cs. és kir. udvari szállítói címet, *Seenger* Béla és Viktor kőfaragóknak pedig a cs. és kir. udvari kőfaragómesteri címet adományozta.

— Apró hírek. A váci 6-ik honvédszázad legénysége, az érsekújvári osztályal egyesülve, a múlt héten Fejérmegyébe utazott, hol gyakorlatokat fog tartani. — Mult pénteken gyűlés volt Szentendrén a sziget út megépítésének ügyében. Az értekezleten résztvett Zádor János dr. polgármesterünk is, ki a váciakra kirótt 26 százalék hozzájárulási költséget csak azon feltétel alatt fogadta el, ha az utat a váci propeller-állomásig megépítik. Az út 40,000 koronába kerül s építését még az ősszel megkezdik. — *Huszár* Elemér keszegi nagybirtokosnak volt egy nagy sárga automobilja. Ez a gépkocsi a múlt héten, amint Huszár Elemér városunkból nevével és anyósával hazamenet a rádi parton fel akart kapaszkodni, kigyúladt és teljesen elégett. Csak épen a vas-váza maradt meg. A kár 20,000 korona. Emberéletben nem esett semmiféle kár.

— A t. szülők figyelmébe. A nagyszünet alatt magánórákat ad, gymnasiumra avagy javító vizsgálatra előkészít *Sz. J.* tanító. Lakása Tabán-utca 18. sz.

— A siketnémák Értesítője. Borbély Sándor, a váci királyi orsz. siketnémaintézet igazgatója most tette közzé az intézeti Értesítőt, mely az egyik budapesti magán nyomdában készült. Az Értesítő 3 főrésze oszlik. Az I. részben beszámolás történik a tanári testületről, a személyi változásokról, heiyet-tesítésekről és a tanári testület tagjairól. A tanári testület 23 tagból állott. Majd a növendékek nevelése, osztályozása, jutalmazása és ellátása következik. Az ellátás rovatja alatt fel vannak tüntetve az alapítványok és segélyezések. Aztán statisztikai kimutatások következnek s a szertár, múzeum, könyvtár felszerelése. Az intézetnek a tanév leforgása alatt több vendége és ünnepélye volt. Szépen működött az önképzőkör s nagy volt az igazgatói iroda ügyforgalma. — A II. rész az előkészítő osztály szervezetről, vezetéséről, az ide járó növendékekről s a felvétel módozatairól ad számot. — A III. rész a függelék. Ez tudnivalókat, figyelmeztetéseket és tanácsokat ad a siketnémáknak, szüleiknek s általában a siketnéma-ügy iránt érdeklődőknek. — A statisztikai kimutatásból kiemeljük különösen a következőket: volt az intézetnek év elején összesen 173 növendéke, kik közül fiú volt 98, leány pedig 75; évvégére a létszám 171-re apadt, mivel 1 nővendék kimaradt, 1 pedig elhalálozott. Vallás szerint a megoszlás ez volt: róm. kath. 120. gör. kath. 4, ev. ref. 23, ág. h. ev. 17, izr. 9. A növendékek életkora 6 és 17 évek között mozog. Az osztályok népessége 8-tól 14-ig terjed. Az osztályok a VIII.-ik kivételével mind párhuzamosok.

— Internátus elemi iskolai fiúk számára. A „Kis-Svábhegy” tövén lévő „Szt.-József” finevelőintézetbe 6—10 éves fiúk vétetnek föl, havi 70 K ért, melyért a növendék teljes ellátást és egyenruhát kap. — Prospektust szívesen küld az igazgatóság: Budapest, I. Istenhegyi-út 32.

— Az istvántelki Clarisseum. Többrendbeli hozzánk érkezett kérdezősködés folytán értesítjük a ftdő papságot, hogy az elemi iskola hat osztályába járó leánygyermek részére legjobban ajánlhatjuk az egyházmegyénkben ugyszólván egyedüli ilyenmő leánynevelő intézetet: az *istvántelki Clarisseumot Rákospalotán*, mely az Irgalmasnővérek vezetése alatt áll, a fővárostól vasúton és villamoson 15—25 perc alatt elérhető. A tanítás és nevelés az egyházmegyei főtanfelügyelőnek az ottani idei vizsgákon tett nyilatkozata szerint kitűnő, az ellátás minden igényt kielégít, a levegő a nagy parkkal kerített intézetben pormentes és tiszta. A nevelési költségek mindezek dacára oly olcsók, hogy olcsóbb intézet alig létezik. A ftdő papság a legjobb szolgálatot teszi az érdekelt szülőknek, ha egyházmegyénk ezen kiváló intézetét ismerteti s ajánlja. Megkeresésre programot szívesen küld az intézeti főnöknek.

— Bizottsági ülés. Az alsófokú ipar-és kereskedelmi iskolai felügyelőbizottság f. évi július hó 11-én ülést tartott, mely alkalommal bejelentetett Öexcellenciájának magas leirata, mely szerint a bizottság ama kérelmét, hogy az iparostanonczok részére engedje át a szt. Miklós-téri fiúiskolai épületet, örömmel teljesíté. Augusztus hó 1-ig pályázatot hirdet az üresedésbe jött tanítói állásra. A folyamodványok az igazgatóhoz nyújtandók be. Egy új tanítói állás szervezését kéri a várostól, melynek fedezésére 300 korona állami segély helyezett ki látásba, a fedezetlen 100 koronát pedig a várostól kérelmezi. Megállapította a jövő évi költségvetést. A bevétel 2887 K 84 fillér, a kiadás 5660 korona; a fedezetlen 2773 korona 16 fillért államsegéllyel véli fedez-

etni. Minthogy a Tanoncz-otthon a múlt évben sok jó és üdvös előadásokkal nevelte az ifjúság szellemi és erkölcsi életét, a bizottság kimondotta: hogy a jövő évtől kezdve ezen előadások megtartását kiterjeszti a nagy szünetidőre is. A Tanoncz-otthont vezető tanítók díjazásáról is óhajtván gondoskodni, e célra költségvetésébe 150 koronát vett fel. — A jövő ülés augusztus első felére tüzetett ki.

— Régi okiratok. A múzeum állandó pártfogója és jötevője, *Ujhelyi* István praetatus kanonok úr óméltósága, a múzeum iránt való jóindulatáról újabb tanúságot tett, amiddőn 3 drb. XVIII. századbeli okiratot és 2 drb. temetési nemesi czimert küldött a régiségtárnak. — A nemesszivű kegyes főpapnak ezúton is hálás köszönetét fejezi ki az egyesület vezetősége.

— Anna-napi estély. A „Váci I. Ált. Ipartársulat” galárdája folyó évi július hó 26-án (vasárnap) saját pénztára javára műkedvelő színelőadással egybekötött zártkörű Anna-napi estélyt rendez az ipartársulat helyiségében. Helyárak: Személyenkint 1—3. sor 2 K; 3—7. sor 1 K 60 fill.; a többi sor 1 K 20 fillér. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak. Jegyek este a pénztárnál válthatók. Kezdeté este 7/9 órakor. Előadás után táncz. — Színre kerül a „*Vereshajjú*” eredeti népszínmű 3 felvonással, dalokkal és tánczcal. Irta: Lukács Sándor. Rendező: Mihály Rudolf. — Sűgó: Matz Lajos. Személyek: Özv. Sajgóné, Jelenfy Mariska k. a. András, Ferke fiai, Mogyoródi Antal, Varga József, Boglár Ágnes, Fischer Margit k. a. Zsófi, leánya, Juscsák Mariska k. a. Keszeg Mihály, Vajda László. Bálint, fia, Kovács József. Roppancs Misa, Besskó Béla. Szilaj Kata (vereshajjú), Rohl Mariska k. a. Vereb Jankó, árva fiú, Pölcz János. Szemes Borcsa özv. menyecske, Pusztai Mariska k. a. Csinos Julcsa, Kovács Mariska k. a. Boglyás Pál napszamos, Müller Ignác. Pozdorjáné, Hanák Ilonka k. a. Egy leány, Mihalovits Bözsi k. a. Csaholyné* Gubás, Borbély József. Gubásné, Schoffer Bözsi k. a. Fontos, Babi Mihály. Fontosné, Hiros Ilonka k. a. Sári szolgáló Ágnesnél, Babi Annuska k. a. Palkó, Peti paraszt legények Neisz János, Való Károly. Vendégek, falusi nép, munkások stb. Történik egy tiszavidéki faluban és környékén!

— A Váci Járási Közművelődési Egylet részletes és terjedelmes értesítésben számol be ezidei közgyűléséről, hogy annak működéséről bő tudomást szerezzenek azok is, kik a gyűlésre el nem mehettek, avagy nem ismervén az egylet működését, az iránt nem érdeklődtek. A mindenre kiterjeszkedő jelentésből megtudjuk, hogy az egyesület 1904. év őszén alakult 61 taggal, jelenleg pedig 176 tagja van, kik közül a váci közgyűlésen 43, a rákospalotain pedig 104 vett részt. Az egylet működési programja igen bő, s mindezt a magyar társadalom szervezésének s a magyarság védelmének szeretete hatja át. Ezt célozza különösen az elnöki megnyitó, mely a szervezkedésre példát is nyújt a maroknyi finn népben. A magyarság terjesztését mozditja elő az egylet a tanítói jutalmazásokkal is, mely pénzheli és erkölcsi; erkölcsi, mert okleveleket és dicséreteket is ad. És ezen munkájával az egylet még nem is elégszik meg. Nagyobb és nagyobb teret akar meghódítani. Azért buzdit az egyletbe való belépésre. Hogy magát népszerűvé tegye, kiterjeszti működését a népdalárdák, könyvtárak szervezésére is, nemkülönb a gyermek és madár védelemre, az alkohol és tudóvész elleni védekezésre, s a gazdasági tényezők bevonására. Ezért is a jövő évben városunkban gazdasági és ipar-

kiállítás rendeztet és kultiválja, propagandát csinál a nemes fajú házinyulak tenyésztésének. — Ekkora terjedelmű program igazán megérdemli rokonszenvedésünket az egyesület iránt, kivált ha annak élén olyan önzetlen elnök áll, mint *Ivánka Pál* főszolgabíró.

— **Helyreigazítás.** Lapunk múlt számában hirt adtunk a Váci Járási Közművelődési Egylet rákospalotai közgyűléséről, hol a tanítói jutalomdíjak is ki lőnek osztva. Nem lévén tökéletesen tisztában az egyesületi alapszabályokkal, a tanítói jutalmazásokra vonatkozólag azt a megjegyzést tettük: kár, hogy egy váci tanító sem lett jutalomra érdemesítve! — Nehogy téves észrevételünk félreértésre és a váci derék tanítóság körében elégedetlenségre adjon okot, *Ivánka Pál* főszolgabíró, mint a nevezett egyesület elnöke, volt szíves megküldeni az alapszabályokat, amelyből kitűnik, hogy az egyesület „*váci járási*” egyesület, a második paragrafus *B.* pontjának *d.* alpontjából pedig az, hogy az egyesület célja többek között: a magyar nyelv tanításában és általában a tanításban s a magyar nemzeti s erkölcsi nevelésben kitűnő, erkölcsös életű néptanítók részére magasabb kitüntetéseknek kieszközölése, illetve ez irányban szükséges társadalmi és hivatalos eljárás megindítása és előmozdítása. — Mivel tehát városunk nem tartozik szorosan a *járás* fogalom alá, lévén ez *központ*, — s nincs nyelvíleg megoszolva: tanítói jutalmazásban azért nem részesültek.

— **Katonai behívók.** A nyári nagy hadgyakorlatra augusztus 17-re, 35 napra a következő váci illetőségű ifjak hívtak be: Boros Mór, Horváth Aladár, Rappensberger Imre, Egri József, Ruzics Ferencz, Szungyi Dezső, Kondér István, Korpás Pál, Velzer Endre, Banda Péter, Intzedy József dr., Ledermayer Ferencz, Kalmár Ármin, Borbély István, Udvardy Mihály, Váli Ferencz, Széll Ferencz, Sztankovics Lajos, Still János, Ruzics János, Otta Gusztáv, Mayer Károly, Korani János, Balla Imre, Künstler József, Madár Márton, Tárnok Zsigmond és Csepregi Mihály.

— **A nyár veszedelmei és a csecsemők.** A csecsemőkör halandóságának legnagyobb százalékát nyári megbetegedések szolgáltatták. Ezek közül is a legveszélyesebb a hasmenés, a gyermekek gyomorbélhurutja, mely elég gyakran pár nap alatt kioltja a csecsemő életét. A gyomorbélhurutot többnyire a tej baktériumai okozzák, melyek a nyári hőségben rohamosan szaporodnak és a tej bomlását is előidézik. A tehéntej nemcsak akkor veszélyes a gyermekekre néve, amikor már láthatók is a bomlási processus eredményei. Éppen ezért kiküszöbölendő lenne a tej a gyermekek étrendjéből, a forró évszak idején. A meleg időjárás alatt a tehéntej csak olyan alakban adható a gyermeknek, mely amellet, hogy a tej alkotórészeit bomlásra nem képes állapotban tartalmazza, tápláló és könnyen emészthető anyagok hozzáadásával kifogástalan táplálékot képez. Ilyen követelményeknek felel meg az általánosan ismert Nestlé-féle gyermekliszt.

— **Véres vacsora Újpesten.** Vér-lázító botrány történt tegnap este Újpesten. *Wertz* József hitoktató mintegy két hónap óta hatalmas agitációt fejt ki egy, a keresztény szociális munkások részére építendő *munkásotthon* javára. Az egyesület államilag segélyezett sorsjátékot is rendez ezen célra. Ugyanezen cél előmozdítása érdekében *Wertz* József hitoktató meghívta barátságos vacsorára az újpesti asztalosmestereket, mint az eszme leglelkesebb pártolóit. Ennek a demokrata munkások nesztét vévén, mikor *Wertz* József hitoktató és *Huszár* Károly a vacsora színhe-

lyére mentek, megrohanták a vendéglőt s véres verekedést provokáltak, úgy, hogy csak rendőri beavatkozás vetett véget a szomorúbb következményeknek.

— **Iskolai kirándulások megkönynyítése.** A hazai tanintézetek tanulói és az őket kísérő tanárok és tanítók az intézeti tanulmányi kirándulások alkalmával a magyar kir. államvasúton a hazai vasutak vonalain eddig félárú menetjegyekkel utazhattak. *Kossuth* Ferencz kereskedelemügyi miniszter, figyelemmel az ily utazásokhoz fűződő kulturális érdekekre, az iskolai kirándulások céljaira további könnyítéseket engedélyezett. Elrendelte nevezetesen, hogy a tanulmányi kirándulók részére, ha megfelelő számmal jelentkeznek, lehetőleg külön kocsit bocsássanak rendelkezésre és amennyiben az utazásnak gyorsvonaton való megtétele indokolt és az illető gyorsvonat terhelési viszonyai ezt megengedik, ahhoz III. osztályú személykocsit kapcsoljanak, amely esetben az illető tanulók gyorsvonatú III. osztályú féléjegyvel utazhatnak. Mindezek mellett a tanulmányi kirándulások célját szolgálják azok a mérsékelt árú bérletjegyek is, amelyeket június, július és augusztus hónapokban adnak ki a magyar kir. államvasutak vonalaira. Ezek tizenöt napi érvényességgel a magyar kir. államvasutak összes vonalaira szólnak és az első kocsiosztályban 120 korona, a második kocsiosztályban 80 korona, a harmadik kocsiosztályban pedig 40 korona bérletárért válthatók.

— **Háztartásban fontos** mohai Ágnes-forrás. Bővebbet a megjelent hirdetés.

G S A R N O K.

A megtérés.

Irta: CSIZMADIÁNE GUILTS MATILDE.

Hárman lustálkodtak a hűvösre függőnyözött szalonban: *Margit*, *Irén*, — a szép, híres gentry *Vadass* leányok — és testvérbátyjuk *Béla*. Beszélgettek.

— És szép volt az a leány? szöke, barna? — kérdezte *Gita* bátyját.

— Hogy szép volt-e? Meghiszem azt. Csak nem is tűnt volna nekem fel, ha nem lett volna mesésen szép. Olyan aranyos, csillogó szöke haját, olyan fehér rózsás arcot, szelid, szabályos vonásokat, nagy kék szemeket és piczi piros ajkakat még nem láttam soha! Pedig csak elhiszitek, hogy sok szép leányt láttam hat év alatt, míg körüljártam Európát. No és milyen volt a termete! — azt le sem tudom írni. Olyant csak a szobrász faraghat, de az is művész legyen a talpán!

— Szébb volt, mint a miénk? kérdezte *Irén* csintalanul.

— Ugyan ne szakítsd örökké félbe *Bélát*! Soha sem ér története végére, — türelmetlenkedett *Gita*.

— Nos hát, hogy tovább gyönyörködhessem benne, követtem. Végig ment a *Kossuth* utcán, ott megállt egy virágárus asszony előtt és egy nagy csokor fehér violát vásárolt össze. Azután bement vele a ferencziek templomába. Anynyira vonzott az a leányka, — meg ahogy már mondtam is, olyan ismerősnek tűnt fel előttem, — hogy nem bírtam tőle megválni. Oda is utána mentem. Üres volt a templom, csak néhány öreg asszony imádkozott a padokban, de az én bájos ismeretlenem nem állt le. Néhány perczig tétozva nézett körül. Mikor megpillantotta *Szűz* *Mária* oltárát, nesztelen, ringó lépésekkel oda sietett, violáit a szobor lábaihoz rendezte, s letérdelt és imádkozott... No hát az a kép, egy művész ecsetjére lett

volna méltó! Fehér ruhájában, aranyfürtös szép fejével és magasztos ihlettel édes arczán olyan volt, mint egy szépséges *Madonna*! Szébb *Madonnát* még nem festettek. Irigyletem azt a bizodalmat, melylyel ő felfelé tekintett. Hiszen az maga az erő és boldog megnyugvás. De irigyletem azt az embert is, aki majd ezt az angyal tisztaságú leánykát magáénak mondhatja... Imáját bevégezve *szent Antal* oltárához térdelt. Ott háttal volt nekem, csak karcsú derekát és csodás hosszúságú dús, szöke hajfonatait láthattam. Rövid imát mondott és kivette eszényét, hogy pénzt tegyen a perselybe. — Nekem hirtelen eszembe jutott, hogy olvastam, vagy hallottam olyan jelenetet, hogy ilyen magamfajta elbájosztott fiatalember szentelt vízzel szolgált távozó ideáljának. Egy pillanat alatt az ajtóban álltam, lekasztottam a szentelt vizes medenczét és a szép leány elé tartottam. Azt hiszik, elpirult, vagy zavarba jött? Nem! Egy röpke pillanatig arczomra simultak sötétkék szemei, aztán gyengéd ujjacskáit belemártva a szenteltvízbe, keresztet vetett magára. Köszönete jeléül kissé megbiczengette fejét és távozott. Én sietségemben csak a fal tövéhez támasztottam a szenteltvíztartót és rohantam ki utána. Kutatva vizsgáltam a hullámzó tömeget, de nem találtam sehoh. Bejártam félvilágot és szívemet épségben hoztam haza, de a 12 ik órában — mint a nóta mondja — elrabolta tőlem egy ismeretlen szép kis-leány.

— Hagyd el! valami ócska óbudai leány lehetett, vélte *Irén*.

— Természetes! Modern, sikkes leány már nem imádkozik az oltár előtt térdelve. Legfőlebb csak azért megy templomba, hogy toilette-jeit mutogassa, — hagyta helybe *Gita*.

— Nincs igazatok hugocskáim! Az a leány olyan öntudatosan nézett rám és úgy köszönte meg udvariasságomat, hogy méltóságteljesebben egy herczegnő sem tehette volna.

— Oh te rajongó! Még megérem, hogy igazán szerelmes lettél, — nevetett *Gita* gúnyosan.

— Biz az megesett. És azt is kijelentem, hogy sógornőtök vagy az én imádságos szépem lesz, — vagy senki. Felkutatom, ha a világ végén lenne is!

— Ha csak imádságos feleség kell, vedd el az „ósi leányok” egyikét. Szőkék is, meg imádkoznak is annyit, hogy elég lenne egy tuczat zárdaszűznek, — gúnyolódott *Irén*.

— No hiszen csak az kellene! Megtagadnám *Bélát* is, nemcsak a sógornőmet, — pattant fel *Gita*.

— Hát kik azok az ósiéik? Nem emlékszem rájuk!

— Galambosékat csúfoljuk úgy, — nevetett *Irén*.

— Igaz! el is felejttem kérdezni, hogy vannak Galamboséok? — Géza pap lett, azt megirtátok, de hát a lányok? Azok is nagyok már úgy e?

— Nagyok, — felelt *Gita*, egy ásitást elnyomva, mint akit nagyon úntat a théma. De *Béla* csak tovább kérdezősködött.

— Szépek?

— *Gita* vállat vont.

— Izlés dolga, — felelt *Irén*.

— Talán haragban vagytok? — Azelőtt nagyon szerettétek egymást!

— Haragban nem vagyunk épen... , köszöntjük egymást, ha találkoznak, de nem járunk össze velük!

— Mióta?

— Van annak öt éve is!

— Különös! Mégis csak van valami oka is? Miért nem beszélsz *Gitus* őszintén, — érdeklődött *Béla*.

— Gyerekség az egész! . . .
 — No, majd elmondok én Bélának mindent,
 — ajánkozott Irén.
 — Tudod, mikor Géza első miséjét tartotta, kaptunk tőle emlékül egy egy szép gyöngyház rózsafüzért és abból mi, Gita és én, karpereczet csináltunk. Egyszer Ilonka és Bözsi meglátták kezünkön. Sirva mentek haza, elmondták szüleiknek és azóta nem engedik hozzánk járni őket. Mi pedig nagyon jól megvagyunk nélkülok. Ez az egész!
 — Ti vagytok a hibások. Bocsanatot kellett volna kérnetek.
 — Miért? Minket nem neveltek olyan bigottnak! Mit tudtuk mi azt, hogy nem szabad. Különben is hidd el, hogy nem valók ők hozzánk. Tudod bátya, mi élünk! Nálunk minden nap megfordulnak a katonatisztek, a vidék összes fiatalemberei, — hozzájuk pedig senki sem jár, kivéve a doktort. Ők sem járnak sehova. Mi már vagy tíz bálban voltunk, őket be sem vezették a világba. Pedig nagyon itt lenne az ideje, mert Ilona 18 éves, Böske meg annyi, mint én, 16. De Galambos bácsi azt mondja, amit a régiek: „a jó bort czégér nélkül is megkeresik!“ A leányok meg oltárt díszítenek minden ünnep és vasárnap előtt; azután minden misére elmennek; körmenetekre járnak, — épen úgy, mint Panna néni, a mi vén dajkánk. Ez nekik elég. Azért is neveztük el őket „ódsi kisasszonyoknak.“ Már az urak is csak így említik.
 — Tessenek ozsonázni jönni! A verandára van terítve, — jelentette a csinos szobaleány.
 Vadassék kuriájáról jól oda lehetett látni a magas dombra épült Galambosék házára, olyan közel volt. Csak egy nagy gyümölcsös kert választotta el. Az alkonyat csendjében le is hallatszott a leányok vidám nevetése.
 Béla mikor kilépett a verandára, hallgatózza állt meg. Valaki divatos keringőt játszott a zongorán és kellemes csengő női hang dalolta is.
 — Úgy látszik, azok oda át mást is tudnak, nemcsak imádkozni! — szólt nővéreihez Béla és fejével Galambosék felé intett.
 A leányok nem feleltek, mert kardcsörgés, sarkantyú pengés, hangos társalgás verte fel az udvar csendjét és vitézlő tiszturakkal telt meg a tágas veranda.
 — Itt van az én édes Béla fiam! — mutatta be Bélát a még mindig csinos, nagyon kiöltözött Vadassné.
 A tiszték egymásután mutatkoztak be az ifjúnak. Legutoljára maradt egy szép, magas, szőke főhadnagy.
 — Strelszky Hugó vagyok — mondá, mialatt melegen szorongatta Béla kezét, minthacsak azt akarta volna mondani: nézz rám! én több vagyok neked, mint a többi. Az ifjú meglepetten nézett rá.
 — Értesültem kedves családjától, hogy ki-nevezték önt a pozsonyi jogi akadémiára tanárnak. Szép siker! Engedje meg, hogy szerencsét kívánjak hozzá.
 — Köszönöm főhadnagy úr!
 — Mikor foglalja el állását tanár úr?
 — Majd csak szeptember közepe felé.
 — Ah! hát akkor hosszú vakáció lesz.
 — Rám is fér egy kis pihenés. Közel hét éve hogy nem voltam családi fészkenben, hűgaimat alig ismertem meg.
 — Nem csoda, azóta megvénültünk, — mondta Gitus.
 — Kivirultak mint a rózsák, — javította ki a főhadnagy.
 Uzsonna után Gita felugrott.
 — No most menjünk teniszezni, már nem sűt oda a nap!
 — Tudsz te bátya? — kérdezte Irén.

— Én majd inkább egy sétát teszek. Épen itt jön apa, talán partnerem lesz.
 — Vadass Sándor szép, magas, büszketartású, fekete ember volt. Barátságosan üdvözölte vendégeit, aztán fiához fordult. — Mit akarsz Béla? Miben legyek partnered?
 — Jőjj velem sétára!
 — Szívesen, édes fiam! Még úgysem beszélgettem veled. Ezek a csitri leányok lefoglaltak maguknak.
 — És te mama?
 — Óh én majd teniszezek inkább. Velem is többen lesznek!
 Béla és apja alig léptek ki a szép diszbotros, virágos udvarból, egy társasággal találkozott. Elől ment két világos batisztruhás leány, nagy fehér kalappal s egy fiatalember lépdelt köztük. Követték őket a szülők és egy fiatal pap.
 — Kik ezek édes apám? — kérdezte Béla.
 — Hát nem ismered? Galambosék, — felelt az öreg és már messziről kiáltozott feléjük.
 — Jó estéket kívánok! Hova-hova ilyen csapatostól?
 — Szervusz Sándor! Szent Antal szobrot állítottak a leányaim, azt szenteli fel a fiam, oda megyünk. Tudod, sok szegény ember van a faluban, jól fog nekik esni az alamizsna.
 — Ej, ej öreg! hát már te is olyan bigott lettél? Nem tudod, mit mond a szentírás: „faragott képet ne csinálj magadnak, hogy azt imádjad,“ — citált Vadass tréfásan, mialatt Béla és Géza, mint régi barátok, kezét fogtak és örültek a viszontlátásnak.
 — Nincs jól alkalmazva a szentírás szava, bácsikám! — szólalt meg az egyik leány visszafordulva és felemelve arcát, mit a pipacsos, nagyszélű kalap eddig eltakart. Mi nem imádjuk szent Antalt, csak tiszteljük és kérjük, hogy közvetítse az Úr Jézusnál imádságunkat.
 Béla szíve nagyot dobbant, mikor meglátta a szép porcellánbaba forma arcot. Hol piros lett, hol elsápadt az örömtől, mert előtte állt a Pesten látott leányka.
 — Helyesen montad kis hugom! — dicsérette meg Géza nővérét.
 — Nekem be kell mutatkoznom, mert már bizonyosan nem emlékeznek rám a hölgyek. Hiszen én sem tudom, ki leczkértette meg apámat, Ilonka-e vagy Erzsike? — szólt Béla mosolyogva.
 — Én Ilona vagyok.
 — Mi már találkoztunk Pesten, csak nem ismertük fel egymást.
 — Igen. Emlékszem, — felelt a leány mélyen elpirulva.
 — Szüleivel volt fenn?
 — Nem. Anyám nővére vitt fel. Nála töltöttem egy hónapot.
 — Menjünk gyermekeim, menjünk! Ne várjon a gyülekezet sokáig, sürgette leányait a szelid arcú Galambosné.
 — Tehetem tiszteletemet? — kérdezte Béla, a lány kezét kezében tartva.
 — Ugy hiszem! . . . Hogyne? Szívesen látják szüleim, — felelt a leány és szemeit esengve emelte anyjára.
 — Látogass meg bennünket Béla! Most én is itthon töltök pár hetet. Majd elbeszélgetünk a régi jó időkről, — szólt Géza, mialatt kezefogtak.
 Béla szótlanul lépkedett apja oldalán és szórakozottan hallgatta annak vallás ellenes beszédjét, ami szerinte tudományos fejtegetés volt. Egyre az járt az ifjú eszében, hogy menyire gyötört emagát a módozatokkal, hogy feltalálja a gyönyörű leányt, s lám, mily közel van hozzá, — de tekintve a két család feszült viszonyát, talán sehol sem lenne ilyen elérhetetlen.
 — Ki volt az a fiatalember Galambosékkal?

— A helybeli orvos. Mindig együtt látni őket. Bizonyosan valamelyik leánynak udvarol. Ugy-e szép kis pöske fruskák?

— Ilonka nagyon szép! A másikat nem is néztem.

Béla azután mindennap ellátogatott Galambosékhoz és úgy találta, hogy a leányok igazán a régi házias rendben vannak nevelve. Ha délelőtt ment, hol Ilonkát, hol Erzsikét találta a konyhán. Hőfehér szakácskában ugyancsak forgolódtak a tűzhely körül. Sütöttek, főztek és olyan pirosak voltak, mint a nyiló rózsza.

— Minek tartanék szakácsnét, mikor két felnőtt leányom is van, — mondta volt Galambosné az ő szelid mosolyával. Jó, ha megszokják a dolgot, mert nem lehet tudni, milyen sorsra jutnak. Szobaleányuk sincs. Egyik héten Ilonka főz, Erzsike takarít, — másik héten szerepet cserélnek. Van mellettük két erős szolgáló és az uram huszárja, azok segítenek s az erősebb munkát elvégzik.

Ha délután férfi vendég ment, a leányokat kézimunkánál találta. De nem szabad volt ám foglalkozásukat abban hagyni, míg az öt óra el nem érkezett. Az volt a munkaidő vége. Akkor zongorázhattak, teniszeshettek, sétálhattak, de a „konyhásnak“ fél hétkor a vacsora főzéshez kellett látnia.

Ilyen volt Galamboséknál a házirend. Ilonka és környezete napról-napra kedvesebb és drágább lett Bélának. Utóbb már jobban érezte magát Galamboséknál, mint saját lármás, felületes otthonában. Hiszen Ilona sötétkék szemei és hallgató, de szépen mosolygó piros ajkai olyan sok becses bölcs és édes dolgokat mondtak el neki némán is, amiket csak ő tudott megérteni.

Egyszer együtt sétálgatott Béla szüleivel az árnyas gyümölcsös kertben és megpendítette, hogy szeretne megnősülni.

— Tudod apám, azt gondoltam, hogy ha az Isten adott szép állást, jó fizetést, miért lennék töletek messze oly árván egyedül! Viszek magammal szeptemberben egy szép kis feleséget.

Eddig csak elmondta Béla, de hogy ki lenne az a szép kis feleség, azzal nem mert kirukkolni.
 — Tyhű a firkantyuját, ilyen hamar?! Hát van már jelölted? — kérdezte apja vidáman.
 — Van. Egy szép, házias leány, akit szeretek s aki engem is szeret. Igaz, hogy nem mondta még, de azért tudom. Kiolvastam a szemeiből.

— Csak nem a Galambos leányok egyike? — kérdezte anyja elképedve.

— De igen! Ilonka.
 — Azt a lányt sohasem hozod az én házamhoz! Érted? — mondta Vadassné határozottan, büszkén.

— Nem is ide akarom hozni édes anyámhoz, hanem a magam házához. Csak beleegyezésüket kérem, — szólt Béla elfojtott indulattal.

Az apja is megszólalt hidegen, dőlyfösen.
 — Annál különb, előkelőbb, vagyonosabb leányt nem találtál?

— Különbet nem találhatnék! Vagyonosabbat igen, de azt nem keresek. Így is lesz mi-ből eltartanom a feleségemet.

— Kitagadlak, meztagadlak, ha elveszed! . . . Azt sem mondom, hogy valaha fiam voltál, — zokogta Vadassné kétségbeesetten.

— Mit sirsz? — rivalt rá férje. Beleegyezésünktől függ, mi meg nem engedjük, aztán pontum! Keress más, magadhoz méltóbb leányt!

— Nem keresek, mert méltóbbat a föld kerékén sem találnék. Nem nőülök meg soha! — volt a határozott válasz.

— Ugy is jól van!

— Utolsó szavuk ez apám? — kérdezte Béla fájdalomtól remegő hangon.

— Utolsó ám! — szepegte Vadassné. Inkább halva lássalak, mint azt a leányt melletted hitvesedként.

Béla szó nélkül sarkon fordult, felment szobájába, becsomagolta mindenét, hűgait megcsókolta és anélkül, hogy szüleitől és Galamboséktól elbúcsúzott volna, elutazott.

— Haragszik a kölyök. De majd elfelejti azt a fruskát, aztán megbékül a maga kenyerén. Hirtelen támadt szalmalúz az egész, — vigasztalta feleségét Vadass.

De bizony elmúlt félév, egy év! a „kölyök” nem békült meg. Egyetlen sor irással sem adott életjelt magáról. Ha Vadassné kesergett néha fia hallgatása felett, Vadass rávált.

— Hát mit akarsz? Csak nem kívánod, hogy én kérjek tőle bocsánatot. Különb is miért aggódsz miatta? Van fényes állása, jó fizetése, gavallér módra megélhet belőle. Ne félj, ha baja volna, majd írta! Okosan teszi, ha nem jön addig haza, míg teljesen ki nem ábrándult abból a leányból.

Ez utóbbi nyomós érv volt, mindig megnyugtatta Vadassnét.

Margit és Irén nem értek rá bátyjukkal foglalkozni. Minden idejüket igénybe vették a mulatságok és udvarlók, akik úgy körülrajongták őket, mint méhek a rózsabokrot. Komoly kérekként azonban nem jelentkezett egyiksem.

A cselédek útján megtudták, hogy Galamboséknál leánynézőbe járt a szomszéd birtokos ügyvéd fia. Meg is kérte Ilonkát, de kósarat kapott. Ilonka kijelentette, hogy nem megy férjhez soha. Azt is meghallották, hogy mindig szomorkodik és egyre halványabb lesz Ilonka rózsás arca. — Bélára vár, azért búsul, hirdették Vadassék gúnyolódva . . .

Augusztusban történt, hogy egy szép nap sugaras reggelen halálsápadt arccal rohant fel Vadassék szobaleánya Galambosékhoz.

— Tekintetes úr! tessék azonnal átjönni, nagy szerencsétlenség történt, — zokogta fájdalmasan.

A nyugodtan reggeliző család rémülten ugrott fel.

— Mi történt? — kérdezték szinte kórusban.

— Óh Istenem! . . . borzasztó . . . iszonyat elmondani is!

— De hát beszéljen, édesem, gyorsan, mi történt? — sürgette Ilonka remegő hangon, halálos félelemmel, mert azt hitte, Bélával történt valami szerencsétlenség.

— Ma korán reggel halva találtam Gita kisasszonyt és Strelszky főhadnagy urat a kertben. Nagyon megrémültem és berohantam a lakásba, elsikolytottam magamat, hogy meggyilkolták Gita kisasszonyt. Urnőm ijedtében elájult, Irén kisasszony pedig megőrült. Szegénykét meg kellett kötözni, annyira dühöngött.

— Menjünk! Mama, Ilonka, ti velem jöttök, Erzsike pedig itthon marad és gazdaszszonykodik.

Vadass tehetetlenül vánszorgott a rendetlen, fejvesztett lakásban, halottjától feleségéhez, feleségétől élő halottjához. Nem sirt, egyetlen könnyet sem tudott ejteni, csak jajgatott, nyögött, mintha halálos beteg lett volna.

Galambos, miután látta, hogy hiába vár szerencsétlen barátjától utasítást a teendőkről, teljesen belátása szerint cselekedett. Elsősorban sürgönyözött Bélának az egyetemre. Lakását nem tudta. Remélte, hogy benne segítségre talál, de onnét azt a választ nyerte, hogy Vadass tanár úr külföldre utazott, nem tudják, merre van. Szeptember elején érkezik vissza.

Három napig tartott a hivatalos vizsgálat, bonczolás, s csak azután temethették el a szerelmeseket, óhajtásuk szerint közös sírba, a nagy almafa tövébe, ahol halva találták őket. Szomorúbb, gyászosabb temetkezést még nem láttak a jó falusiak, mert nem volt semmi egyházi szertartás. Nem szentelték be a koporsókat, csak a gyülekezet könyörületes imája és az apa fájdalmas jajsza kísérte őket a sírba, szenteletlen földbe. Öngyilkosok voltak.

Temetés után Irénkét elvitte Galambos egy fővárosi szanatóriumba, azután mélységes gyász és némaság borult a máskor zajos mulatságoktól hangos házra, melyben élő kísértétként bolyongott egyedül a testben, lélekben megtört öreg ember. Remegő kezeiben folyton azt a levelet szorongatta, mit kedvence, Gita irt halála előtt, és keblében rejtve találták, mikor véres ruháit levetették. — „Bocsássatok meg, drága jó szüleim, azért a fájdalomért, mit halálommal szerető szíveteknek okoztam! Nagyon szerettem egymást s mert életben nem egyesülhettünk, egyesülünk a halálban. Utolsó csókjával hozzátok száll a lelkem és szeretett testvéreimhez. Ne sirassatok! Nyugodjatok meg halálomon, de ne feledjétek a ti boldogtalan Gitátokat.” — U. i. Közös sírba temesettek az almafa alá. — Ez volt a levélben.

Vadassné nem tudott semmit. Ájulása után súlyos betegségbe esett, mit az orvos fejtifusznak állapított meg és nagyon kétségessnek mondta a felgyógyulást. Ilonka vállalta magára Vadassné ápolását és olyan szeretettel, önfeláldozással gondozta kedves betegét, mintha csak tulajdon édesanyja lett volna. Három hosszú hétig lebegett Vadassné élet és halál között. Huszonegyedik nap úgy latszott, bevégezte földi szenvedéseit. Az orvos is kijelentette, hogy orvosi tudomány itt már nem segíthet. Vadass szívtéppő jajszóban tört ki és erőtlennül roskadt össze öntudatlan felesége ágya mellett.

— Legyen erős, édes jó Sándor bácsi! — könyörgött Ilonka sírva. — Nem szabad kétségbeesni és feladni a reménységet, mert az Isten a legjobb orvos. Imádkozzék inkább, bácsikám. Kérje a Mindenhatót, hogy gyógyítsa meg drága betegünket.

Vadass felnyújtotta reszkető kezeit a föléje hajló leányhoz.

— Ilonkám! . . . Leányom! taníts meg imádkozni! — fuldokolta a zokogástól és arczán végigperregtek könnyei. Végre tudott sirni.

— Megtanítom, bácsikám . . . Szívesen megtanítom. Keljen fel, üljünk ide Gizi néni ágya mellé! Majd én hangosan imádkozom, maga mondja szépen utánam.

A büszke, döllyős Vadass Sándor mint egy engedelmes gyermek tette össze kezeit imára és remegő hangon mondta az angyal arcú leányka után a miatyánkot! Egyszer csak arra lettek figyelmesek, hogy a beteg asszony, bár nagyon gyenge hangon, velük imádkozik. — Attól a naptól kezdve már rohamosan javult Vadassné állapota. Mikor elhagyhatta ágyát, első útja a templomba vezetett. Gyenge volt még nagyon. Egyik oldalon férje, másik oldalon Ilonka támogatták. Vadass nem ült a padba, felkereste szent Antal szobrát, ott hullott térdre. Volt neki még egy kedves nagy beteget, annak gyógyulásáért kérte szent Antal közbenjárását. Hiszen Ilonka példaképpel bizonyította be, milyen hatalmas pártfogót birunk Jézus kedvencében.

Vadassné karácsony havában levelet irt Béla fiának. A levél tartalma a következő: — Kedves jó fiam, Béla! Hála legyen a jó Istennek, a sok szomorúság után végre örömhirt közölhetek veled. Ma kaptam levelet a főorvostól, hogy Irénke állapota annyira javult, hogy

hazahozhatjuk a szanatóriumból. Édes apád holnap megy érte. Óh milyen öröm ez a mi sokat szenvedett szívünknek! Most már azt óhajtanám, édes fiam, hogy a karácsonyi ünnepeket te is velünk töltsd. Nem csak magunkért kérek, hogy okvetlenül haza jöjj, hanem van itt egy angyali jószág, szépségű kis leány, kinek én és apád testi és lelki felépülésünket köszönhetjük; aki téged egész szívvel szeret. Jöjj haza fiam, tedd boldoggá Ilonkát, megérdemli! Szeressétek egymást és neveljétek Istent imádó, vallásos gyermekeket. Óh, mert tudom már, hogy aki Istenét elhagyja, megtagadja, — az csak iszonyú szerencsétlenségek és szenvedések kálváriáján át tér meg Hozzá újra. Szülői áldásukkal és szeretettel várnak atyád és anyád: Gizella.

U. i. Erzsikét február elsején vezeti oltárhoz a helybeli orvos, szeretném, ha egyszerre esküdnétek.

Erre a levélre sürgőnyvel válaszolt Béla.

„Drága jó szüleim! Ma este 7 órakor érkezem. Kocsit kér az állomáshoz szerető fiatalok: Béla.”

Szerkesztői üzenetek.

B. J. Kláraháza, K. J. Szód, Pleb. Szolnok, dr. P. E. Kispest ez év végéig, — **P. J. Csongrád, Cs. J. Sfalva, B. Gy. Kosd** jul. 1-ig rendben. — Tisztelet.

B. Bpest. Az előfizetéseket itt nyugtázzuk; külön nyugtát azoknak adunk, akik itt helyben fizetnek, de postán nem küldünk, az teljesen fölösleges.

D. N. I. Eltettük jövő számunkra. Bárcsak volna ilyesimből sok. A lappéldány megy. — Kitűnő tisztelet!

Cs. V. S. Szíves megemlékezését hálással köszönjük. Kellemes szórakozást és minden lehető jót. A lap ezután is pontosan megy. — Üdv!

H. K. A tudósítást örömmel felhasználtuk. Épen gondolkoztunk már azon, hogy kitől is kellene beszereznünk. Legyen máskor is segítségünkre. — Köszöntés!

Cs. G. M. Eleddig nem birtuk sorát ejteni. Ezer bocsánat a várakoztatásért. Nem méltóztassék ezt kicsinylésnek venni, hanem egyébkor is keressen fel becses soraival. — Tisztelet!

Rabviselt. Hogy mennyiben igaz a „kiszváci konyvikt” átvedlése, illetve hagyományos „sárga” színének leöltése? — Hát ez teljesen igaz! Az intézet gondos igazgatója, aki alapos vizsgálat következtében sok ezer korona kártól mentette meg az államot, külsőleg is csinosabb és tartósabb mündért óhajt az épületre adni, azért kőporos, fehér vakolattal látatja el a falakat. Eszerint persze a régi nótának is meg kell változnia, mert rem lehet többé dalolni, hogy: a kiszváci konyvikt sör-góra van pingólla! Hanem valahogymásként! No de ezen törjék a fejüket a kiszváci poéták. — Júliusi forró üdv!

Sz. M. A szép verseket besoroztuk. Ezen számunkra későn jöttek. De jövőre okvetlen leadjuk. — Tisztelet!

Nyiltér.

Nyers hársselem 9 frt 90 krtól 43

frt 25 krig teljes ruhára való szövet. Bérmentve és már vámentesen házhoz szállítva. Gazdag mintagyűjtemény postafordultával.

Henneberg selyemgyára, Zürich.

HIRDETÉSEK.

KALOGÉN

**BRAZAY SÓSBORSZESZ
FOGKRÉM és SZÁJVIZ ★**

A mosás akár a tánc.
Fáradtságba nem kerül,
Schicht szappant ha használsz,
Még szived is örül.

Schicht szarvasszappana
csodálatos, hathatós tisztítóerejét
sajátságos előállításának és a leg-
jobb nyersanyagok leg gondosabb
kiválasztásának köszöni.

Schicht szarvasszappana
kíméli a kezeket és a fehéreműt!
Megtakarít fáradságot és veszélyt
kíméli emélfogva az egészséget!
Megtakarít pénzt, időt és munkát!
Tisztasága **30.000** koronával
szavatoltatik.

Földbirtokos urak szives figyelmébe.

Van szerencsém a mélyen tisztelt uraságo-
kat értesíteni, hogy 32 év óta Váczon fennálló
jóhírnevű kötélgyártó üzletemben

gabona-kéve kötelek

nagybani előállítását rendeztem be és minden
igyekezetemet oda irányítom, hogy — miként
az általam előállított többi áruimnak sikerült
lehető legjobb hírnevet szereznem, úgy a
gabona-kéve kötőimet is iparkodom a lehető
legjobb minőségben, a legolcsóbb áron előállí-
tani, hogy már az első évben alig kerülnek
többszörre a zsúp-szalma értékénél.

Ezen kötelek azonban 5—6 éven át hasz-
nálhatók.

A mélyen tisztelt földbirtokos uraknak szives
támogatását tisztelettel kérem

Klapaty János

kötélgyártó,

Vác, Széchenyi utca 3. szám.

Császárfürdő Budapesten.

Nyári és téli gyógyhely, a magyar
irgalmasrend tulajdona. Elsőrangú
kénes hévvízű gyógyfürdő; modern
berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszap-
fürdők, uszodák, török-, kő- és márvány-
fürdők; hőlég-, szénsavas- és
villamosvíz-fürdők. Ivó-kúra.

200 kényelmes lakoszoba. Szolid kezelés.
jutányos árak.

Prospektust ingyen és bérmentve küld

az

Igazgatóság.

Földesurak figyelmébe!

A „Debreczeni gazdasági üzemi Iroda“

Magyarország területén bárhol

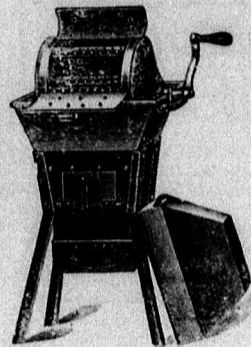
igen jutányos feltételek mellett elvállal:
gazdasági üzemtervek reális alapokra fektetett
kidolgozását, gazdaságok berendezését, felügye-
letét és ellenőrzését, számvitel berendezését és
ennek rendszeres vezetését; becsléseket és
leltározásokat; eljár mindennemű gazdasági
ügyekben; elfogad megrendelést minden idő-
ben és minden korú és nemű prima pirostarka
vasmegyei tájfajta marha szállítására.

Megbízások egyes esetekre vagy éves alapon
eszközölhetők.

Ajánlattal szolgál: **Kuczkay Emil** v. urad.
főtiszt gazdasági üzemi irodája

Debreczen, Garay-utca 15.

Teljes gőzű mosógép

jótétemény minden
háztartásban. Ragyogó
fehér mosást végez, a
ruhák legnagyobb ki-
mélése és nagy meg-
takarítás mellett, mun-
kában, tüzelő anyag-
ban, időben és pénz-
ben több, mint 75%
megtakarítás. A hasz-
nálhatóság különféle-

sége és a szerkezet tökéletessége verseny nél-
kül való. Minden gépet szivesen próbára adok.

A jelenkor legjobb kemény toldója a John-
féle szabadalmazott kemény-toldó. Biztos esz-
köz a füst alkalmatlankodása ellen lakásokban
és konyhákban. Állandó zajtalan járat! Mint
szellőztető kitűnően alkalmazható.

Kapható úgy ez, mint a teljes gőzű mosó-
gép, ruhafacsaró és ruha-mángorló **Tragor**
Károly vaskereskedésében, Váczon.

AZ 1775. ÉVTŐL FENNÁLLÓ S 25 ÉV ÓTA

MAYER SÁNDOR-FÉLE KÖNYVNYOMDA

VÁCZON, KOSSUTH-UTCZA,

AMELY A LEGMODERNEBB STILBEN VAN BERENDEZVE, AJÁNlja MAGÁT A
MÉLYEN TISZTEL VÁCZ ÉS VIDÉKE KÖZÖNSÉGÉNEK.

KÉSZIT BARMILYNEMŰ NYOMTATVÁNYOKAT, UGYMINT: MUVEKET,
TABELLÁKAT, MEGHIVOKAT TÁNCZMULATSAGOKRA, ELJEGYZE-
SEKRE ES ESKÜVŐKRE, TOVÁBBÁ GYÁSZJELENTÉSEKET ÉS NÉV-
JEGYEKET A LEGPONTOSABB KISZOLGÁLÁS MELLETT ÉS A LEG-
OLCSÓBB ÁRAKON.

DÚSAN FELSZERELT

KÖNYV-, PAPIR- ÉS RAJZSZER-KERESKEDÉSÉT

AJÁNlja A MÉLYEN TISZTEL KÖZÖNSÉG BECSÉS FIGYELMÉBE.

A VACZI HENGERMALOM RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Hestárai 50 kilogrammonként:

Busaórlomány: Asztali dara A B szám 19 K 30 fill. — Asztali dara C szám 19 K 10 fill. — Királyliszt 0 sz. 19 K 10 fill. — Lángliszt 1. sz. 18 K 80 fill. — Elsőrendű zsemlyeliszt 2. sz. 18 K 50 fill. — Zsemlyeliszt 3. sz. 18 K 30 fill. — Elsőrendű kenyérliszt 4. sz. 18 K 10 fill. — Középkenyérliszt 5. sz. 17 K 70 fill. — Kenyérliszt 6. sz. 17 K 30 fill. — Barnakenyérliszt 7. sz. 16 K 30 fill. 7¹/₂ sz. 14 K 30 fill. — 7¹/₄ sz. 11 K 50 fill. — Takarmányliszt 8. sz. 08 K 50 fill. — Korpa finom F sz. 06 K 60 fill. — Korpa goromba G. sz. 06 K 60 fill. — Ocsu 07 K 50 fill.

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótleka

egy régióknak bizonyult házi szer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult köszvénynél, osztnál és meghűléseknél, bedörzsöléskeppen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ara üvegekben K-80, K 1.40 és K 2.- és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerára az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgépek,

szalmaka, aloszók, járgány cseplőgépek, löher-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapalók, szecskavágók, répvágók, kukoricsmorzsolók, daralók, őrlőmalmok, egytemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Mit igyunk?

hogyan egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosabb óvoszer.

Minden külföldit fölmúl hazánk természetes szénsavas vizek királya:

A MOHAI ÁGNES-FORRÁS

Milleniumi nagy éremmel kitüntetve. Kitünő asztali-, bor- és gyógyvíz, a gyomor-

égést rögtön megszünteti, páratlan étvágygerjesztő, használata valódi áldás gyomor bajosoknak.

Mint természetes szénsavdús ásványvíz, föltétlenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyóknál fogva kitünő szere a legkülönbébb **gyomor-, légszó- és húgyszervi betegségeknek**. Azért tehát

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha gyomor-, bél- és légszóhuruttól szabadulni akarunk.

Dr. Kéty.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állanak be.

Dr. Gebhardt.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.

Dr. Kövér.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Dr. Glass.

Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbban adja, hogy az Ágnes-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse.

Kedvelt borvíz.

Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

Kedvelt borvíz.

Olcsóbb a szódavíznél!

Főraktár: **Torday Jenő** úrnál